

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

1.Bhar.6/2024/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2024. év április hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hamis vád büntette miatt terhelt ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. november hó 13. napján kihirdetett 32.Bf.8755/2023/7. számú ítéletét helybenhagyja, azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült 66.565 (hatvanhatezer-ötszázhatvanöt) forint bűnügyi költséget pótmagánvádló pótmagánvádló az államnak köteles megfizetni.

pótmagánvádló pótmagánvádló egy hónapon belül köteles Védő1 (cím4) a vádlott meghatalmazott védőjének a pótmagánvádló fellépése után keletkezett 135.890 (százharmincötezer-nyolcszázkilencven) forintot megtéríteni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a Be. CV. Fejezetében szabályozott pótmagánvádas eljárás keretében a 2023. április 27. napján kihirdetett 3.B.II.1807/2021/56. számú ítéletével bűnösnek mondta ki terhelt vádlottat a Btk. 268. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő hamis vád büntetében, ezért öt 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, egy napi tétel összegét 10.000 forintban állapítva meg. Rendelkezett az így kiszabott, összesen 3.000.000 forint pénzbüntetés esetleges átváltoztatásról, és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. november 13. napján kihirdetett 32.Bf.8755/2023/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. terhelt vádlottat az ellene hamis vád büntette [Btk. 268. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

[4] Mellőzte a vádlott állam részére történő bűnügyi költség megfizetésére kötelezését, valamint pontosította a bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, továbbá megállapította, hogy a pótmagánvádló képviselével felmerült költséget pótmagánvádló pótmagánvádló viseli.

[5] A Fővárosi Törvényszék arra hivatkozással mentette fel terhelt vádlottat, hogy a cselekmény nem bűncselekmény.

[6] A másodfokú bíróság ítéletével szemben pótmagánvádló pótmagánvádló és jogi képviselője jelentett be fellebbezést a vádlott felmentése miatt, bűnössége megállapítása, és vele szemben pénzbüntetés kiszabása végett.

[7] A pótmagánvádló jogi képviselője fellebbezését fenntartva a másodfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott bűnösségének hamis vád büntetében való megállapítását indítványozta.

[8] Írásban benyújtott indoklásában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás során keletkezett ügyiratok bizonyították, hogy a vádlott hamisan vádolta a pótmagánvádlót bűncselekmény elkövetésével. Hangsúlyozta, hogy meglátása szerint a másodfokú bíróság a tényállást iratellenes szöveggel egészítette ki, mivel egyrészt hiányosan idézte a feljelentést, másrészt mellőzte, illetve elhagyta annak releváns részeit, ugyanis abban név szerint is megnevezte a vádlott a pótmagánvádlót, akit egyedüli lehetséges személyként a lopás tényállásszerű magatartásával megvádolt. Megjegyezte, hogy a tényállítás konkrét voltán, a megvádolt személy vádlott általi beazonosíthatóságán nem változtat az a szó, hogy „feltételezhetően”.

[9] Érvelése szerint a másodfokú bíróság szövegértelmezése téves, a tényállás kiegészítés hiányos, ugyanis a törvényszék törvénysértően ragadott ki egyetlen, önkényesen kiválasztott szövegrészt. Hangsúlyozta azt is, hogy a másodfokú bíróságnak a vádlott „saját észlelésére” tett, kifejtetlen tartalmi utalásával szemben megállapítható, hogy a véletlen káreseménnyel kapcsolatban semmilyen körülmény nem utalt a bűncselekmény elkövetésére. Álláspontja szerint a vádlott tervszerűen törekedett arra, hogy az általa ellenségnek, rossz szomszédnak tartott szomszédja ellen büntetőeljárás induljon. Hivatkozott a Btk.-hoz írt Nagykomentárra, mely szerint „Az nem szükséges, hogy a vádolás tartalma a megalapozott gyanú valószínűségi szintjét elérje, elegendő, ha a bűncselekmény egyszerű gyanúját kelti ártatlan személlyel szemben...”.

[10] Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság jogsértően rekesztett ki a tényállásból lényeges az elsőfokú bíróság által megállapított tényeket, így például a pótmagánvádló 2018. május 1-ei hollétével kapcsolatban. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság elmulasztotta a figyelembe venni azt a tényt, hogy az eljárás során megállapítást nyert, hogy a telekhatáron lévő sövény megtisztítására megbízott kertgondozó cég véletlenül vágta ki a feljelentés tárgyát képező fát. Majd a nyomozást megszüntető végzés tartalmi értelmezésének hiánya miatt okszerűtlen következtetéssel jutott arra a törvényszék, hogy a hamis vád objektíve nem valótlán. Ugyanis már a nyomozást megszüntető határozat indokolásából kiderült, hogy a fa, a kertgondozás során véletlenül sérült meg, tehát a bűncselekmény vádolás objektíve valótlannak bizonyult maga a feljelentés, illetve annak minden részlete. A pótmagánvádló jogi képviselője szerint a másodfokú bíróság megsértette a Be. 593. § (2) bekezdésében foglaltakat.

[11] Mindezek alapján a másodfokú bíróság által tett kiegészítés mellőzését és a vádlottnak az elsőfokú ítéletben rögzítettek szerinti hamis vád büntetőben való bűnösségének megállapítását indítványozta. Büntetésként a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását kérte, valamint, hogy az ítéltábla kötelezze a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[12] A védő a pótmagánvádló indítványára írásban észrevételt tett, melyben a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, továbbá a meghatalmazott védői díjról történő rendelkezését.

[13] A pótmagánvádló jogi képviselőjének véleményével szemben, álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék által megállapított ítéleti tényállás az elvégzett korrekciókkal együtt megfelel az eljárási törvényeknek, a történeti tények megfelelően feltárára kerültek és az ekként részben korrigált, részben kiegészített tényállás a hamis vád hiányára vont jogi következtetés tekintetében is megalapozott és helytálló.

[14] Kiemelte, hogy az elsőfokú álláspont két kardinális kérdésben is megalapozatlan volt, egyrészt semmi nem bizonyította, hogy a vádlott a cég2-nek megküldött emailt a látta, másrészt, hogy a pótmagánvádlót 2018. május 1-jén hol tartózkodott. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítéletének [23]-[26] pontjában megfelelő módon helyesbítette a történeti tényállást. Megítélése szerint a pótmagánvádló e körben kifejtett érvelése nem alapos, és az nem vezethet eredményre. Hivatkozott a BH.2021.2.35. számú eseti döntésre, valamint arra, hogy mivel bizonyítást nyert, hogy a fát valaki elfűrészelte, és elvitte, így a vádlott részéről semmiképpen nem minősíthető ez objektíve valótlán állításnak. Ha pedig objektív hamisság nincs, a szubjektív tudat vizsgálata nem releváns és a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése, a be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján, okszerű.

[15] A védői díjjal kapcsolatos indítványa körében hivatkozott a Be. 788. § (2) bekezdésére, és a Be. 813. § (2) bekezdésében foglaltakra. Mindezek alapján a terhelt és a meghatalmazott védő, valamint a büntetőeljárásban részt vevő egyéb személyek díjáról és

költségéről szóló 19/2018. (VI.28.) IM rendelet, és a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 21/2017. (XII.27) IM rendelet alapján kérte, hogy az ítéltábla rendelkezzen a vádlott védelmével kapcsolatban felmerült díj, mint bűnügyi költségéről, és annak viseléséről.

[16] A nyilvános ülésen a vádlott nem vett részt, távolmaradása a nyilvános ülés megtartásának nem volt akadálya.

[17] A pótmagánvádló jogi képviselője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében írásban indokolt fellebbezését, annak megismétlése nélkül fenntartotta. A vádlott védőjének indítványára észrevételezte, hogy a pótmagánvádló hollétére vonatkozóan bizonyítást nyert, hogy nem tartózkodott a helyszínen az esetkor, ennek azonban nincs jelentősége az ügy szempontjából. Másrészt az email megismerésének idejét szintén nem bizonyították. Hangsúlyozta, hogy a nyomozás során kiderült, hogy a pótmagánvádló magatartásától függetlenül, egy véletlen, polgári káresemény történt, melynek kapcsán az ingatlan tulajdonosán vállalta a kár megtérítését. Mindezt a tanúvallomások is megerősítették. Kiemelte, hogy a vádlott valótlannal és konkrétan megnevezte az elkövetőt, és az elkövetési módot is, valamint terjesztett elő egymillió forint polgári jogi igényt. Utalt rá, hogy az alapügyben a nyomozást bűncselekmény hiányában szüntették meg. A bűnügyi költség vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a vádlott moszkvai repülőútját, valamint a meghatalmazott védő költségeit sem igazolta.

[18] A nyilvános ülésen jelenlévő pótmagánvádló nem kívánt felszólalni.

[19] A védő az írásban benyújtott észrevételét fenntartotta, és továbbra is a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta a másodfokú tényállás megalapozottságát, valamint azt, hogy a jogdogmatika szerint amennyiben az alapügyben bizonyíték hiányában került sor az eljárás megszüntetésére, akkor nem lehet hamis vádról beszélni. Az eljárás során felmerült védői díjának megtérítését, és megfizetésére a pótmagánvádló kötelezését kérte, az IM. rendelet szerint, 2022., és 2023. évben összesen 24 óra, 2024. évben 4 munkaóra elszámolásával, összesen 172.000 forint + ÁFA összegben.

[20] A pótmagánvádló és jogi képviselőjének fellebbezése nem alapos.

[21] Az ítéltábla elsőként azt vizsgálta meg, hogy bejelentett fellebbezések alapján van-e helye a harmadfokú eljárásnak. E körben a Kúria Bhar.III.111/2019/8. számú végzésének, majd legutóbb a BH 2021. 68. számú eseti döntésének iránymutatásaira volt figyelemmel, ugyanis a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésre kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén van lehetőség.

[22] A Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

[23] Jelen esetben a Fővárosi Törvényszék – a kerületi bíróság bűnösséget megállapító ítéletével szemben – terhelt vádlottat az ellene hamis vád büntette miatt emelt vád alól felmentette, amely tény a másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét kétségtől megnyitotta.

[24] A Be. 615. § (3)-(5) bekezdése meghatározza a másodfellebbezéssel támadható másodfokú ítéleti rendelkezések körét, így joghatályos csak az a fellebbezés lehet, amely valóban megnyílt fellebbezési jog esetén, a másodfokú ítélet másodfellebbezéssel támadható részét, illetve rendelkezését kifogásolja.

[25] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve a hivatkozott törvényhely b) pontja szerint kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, vagy részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

[26] Amint azt a Kúria a hivatkozott végzésében és a legutóbbi eseti döntésében is leírta, az eltérő rendelkezés, mint törvényes fellebbezési ok rendeltetése nyilvánvalóan az, hogy lehetőség nyíljon az eltérést eldöntő új eljárási fokra. A hatályos Be. ehhez, a korábbi eljárási törvényben is meglévő feltételhez hozzárendelte, hogy nem önmagában az eltérés, ellentét (objektíve), hanem annak fájlalása, sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását.

[27] A másodfokú ítélet ellen a pótmagánvádló és jogi képviselője a vádlott bűnösségének megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést.

[28] Mindez azt jelenti, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 787. § (1) bekezdése alapján a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és a) pontjának ab) alpontja, valamint b) pontja értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, a másodfokú ítéletnek azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, továbbá az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül.

[29] A Kúria az EBH 2018.B.13. számú döntésében kifejtette, hogy a harmadfokú eljárásban a felülbírálat tárgya először az eljárási szabályok – azon belül a feltétlen, majd az úgynevezett relatív hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok – megtartása, és ezt követően a tényállás megalapozottsága.

[30] Az ítéltábla a felülbírálat során nem észlelt olyan – a Be. 625. § (1)-(4) bekezdése szerinti – eljárási szabálysértést, amely feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, vagyis a büntetőügy érdemi elbírálását kizárja. A harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróság a perjogi szabályokat betartva folytatta le az eljárást.

[31] A Kúria fentebb hivatkozott határozata értelmében a felülbírálat ezt követő szempontja, hogy a másodfokú ítélet tényállásának a vádlottra vonatkozó része megalapozott-e. A harmadfokú bíróság értelemszerűen azt vizsgálja, hogy a másodfokú bíróság által – az általa tett helyesbítésekkel – irányadónak tartott tényállás megalapozott-e. Ezalatt értendő az elsőfokú ítélettel megállapított, és a másodfokú bíróság által – javítás nélkül is – megalapozottnak tartott tényállás, valamint a másodfokú bíróság általi módosítás helyénvalósága.

[32] Ugyanis a Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[33] A megalapozottság ismérve, hogy a tényállás az elbírálás szempontjából lényeges tény vonatkozásában valósághű legyen, valamennyi lényeges tényre kiterjedő bizonyításfelvétel eredményeként minden olyan lényeges tényt tartalmazzon, aminek következménye a bíróság rendelkezése, ennél fogva felderített, iratszerű, hiánytalan és okszerű.

[34] A tényállás hiányossága esetén a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételének van helye, az iratellenesség pedig – értelemszerűen, mibenlétéből fakadóan – az iratok tartalma alapján orvosolható. A részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének nincs mennyiségi korlátja, bármilyen nagy terjedelmű is a megalapozatlanság, az iratok tartalma alapján, helyes ténybeli következtetés útján vagy bizonyítás felvételével kiküszöbölhető (EBH 2018. B.8.).

[35] A hatályos büntetőeljárási törvény csak a teljes – a másodfokú eljárásban helyre nem hozható – megalapozatlanság okából engedi meg a hatályon kívül helyezést, míg az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését a másodfokú bíróság kategorikus – mérlegelést nem tűrő – kötelezettségévé teszi. A részleges megalapozatlanság ezért hatályon kívül helyezés alapjául nem szolgálhat (EBH 2019. B.9.).

[36] Jelen esetben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a fentebb részletezett kúriai iránymutatásoknak megfelelően járt el, amikor az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát észelve nem helyezte hatályon kívül a kerületi bíróság ítéletét, hanem a megalapozatlanságot az iratok tartalma alapján kiküszöbölte.

[37] A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú ítélet tényállásával összefüggésben a Be. 592. § (2) bekezdés a), c), és d) pontjaira hivatkozással azt állapította meg, hogy az részben megalapozatlan, mivel a kerületi bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Ezért a törvényszék, azt a már említett törvényhelyre hivatkozással az ítélete 3. oldalának [23] bekezdésétől a 4. oldalának [26] bekezdéséig rögzítettek szerint helyesbítette, azonban a harmadfokú bíróság rámutat arra, hogy a törvényszék által eszközölt kiegészítésre helyesen a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja biztosít törvényi lehetőséget.

[38] A másodfokú bíróság által az ítélezése alapjául elfogadott tényállás tehát megalapozott, ezért az a Be. 619. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

[39] A pótmagánvádló jogi képviselőjének írásban benyújtott fellebbezése indokolására reflektálva az ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a másodfokú bíróságnak ezen szabályok maradéktalan betartásával van törvényes lehetősége az elsőfokú ítélet tényállásától felülmérlegeléssel eltérő tényállást megállapítani, azaz felmentés esetén megállapíthat az elsőfokú bíróság tényállásától eltérő tényállást, amelyre egyrészt az iratok egybehangzó adataira figyelemmel, másrészt tényből levont eltérő következtetés útján van lehetősége, azonban ilyenkor számot kell adnia arról, hogy mely tényből vont le eltérő következtetést az elsőfokú bíróság nem megfelelőnek tartott következtetéséhez képest, és ebből eredően melyik az az új tény, amely lehetővé teszi az eltérő tényállás megállapítását (BH 2007. 366.).

[40] Az első- és másodfokú bíróság bűnösség kérdésében eltérő álláspontja következtében a harmadfokú bíróság által eldöntendő kérdés, hogy a másodfokú eljárásban megalapozottá tett tényállásból következik-e a vádlott büntetőjogi felelősségének hiánya.

[41] A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság ítélete megalapozottságának vizsgálatakor egyetértett azzal a másodbírói állásponttal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása nem állt összhangban a feltárt bizonyítási anyaggal arra vonatkozólag, hogy feljelentés pontosan mit tartalmazott. Így elmaradt annak rögzítése is, hogy a vádlott az általa észlelt közlésekor a pótmagánvádlót nevesítve nem gyanúsította, konkrétan nem azt állította, hogy pótmagánvádló vágta el és vitte el a fenyőfát.

[42] Helyesen tért ki a törvényszék ítéletében a fakivágásról szóló elektronikus levél kézbesítésének aggályosságára (másodfokú ítélet 4. oldalának [31-33] bekezdései), valamint a pótmagánvádló 2018. május 1-ei hollétének bizonytalanságra (másodfokú ítélet 4. oldalának [34] bekezdése).

[43] A hamis vád Btk. 268. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott esetében a vádolás, mint elkövetési magatartás arra vonatkozó valótlan tartalmú tényállítás, hogy konkrétan beazonosítható személy bűncselekményt követett el.

[44] A törvényszék helyesen emelte ki, hogy a hamis tartalmú állításnak kifejezett tényállításnak kell lennie, a vélemény közlése nem a hamis vád büntettét valósítja meg. Tényállítás az olyan tartalmú kijelentés, amely szerint valamely bűncselekmény történeti tényállását alkotó esemény múltbeli megvalósulása a megvádolt személy magatartásaként realizálódott. A tényre utaló kifejezés csak értékítélet, ezért a hamis vádat nem valósítja meg (BJD 7330.). Mindebből láthatóan a törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy terhelt vádlott a nyomozóhatósághoz eljuttatott feljelentésében, és a tanúvallomásában is csupán saját észlelését, és az ezzel kapcsolatos feltételezéseit fogalmazta meg (másodfokú ítélet 5. oldalának [40-42] bekezdései).

[45] Az ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a vádolás akkor hamis, ha a bűncselekményre vonatkozó tényállítás teljes egészében valótlan, és ezt a vádaskodó tudja. A joggyakorlat ugyanis egységes abban, hogy ha az állított tény valóságtartalma nem vizsgálható, akkor a hamis vád sem. Jelen ügyben pedig terhelt vádlott azon tényközlése, hogy ismeretlen személy a tudta nélkül átfűrészelte a fát, és a törzsét elvitte, nem bizonyult valótlanak.

[46] A törvényszék ítélete 6. oldalának [48] bekezdésében azt is helytállóan rögzítette, hogy a vádlott legfeljebb istruálni kívánta a nyomozó hatóságot az elkövető azonosíthatósága érdekében. Fontos azt is kiemelni, hogy az alaphűncselekményben az eljárás megsűntetésére bűncselekmény bizonyítottságának hiányában került sor (Budapesti Rendőr-Főkapitányság II. Kerületi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály 01020/2884/2018.bű. számú határozata, alapűgy nyomozati irata 65-66. oldal, másodfokú ítélet 3. oldalának [25] bekezdése).

[47] A másodfokú bíróság által megváltoztatott és a fentebb kifejtettek szerint a harmadfokú eljárásban irányadó tényállás tehát megalapozott, kellően felderített, az űgy elbírálása szempontjából releváns tényadatokat tartalmazza, iratszerű és a vádlott bűnűségének hiányával kapcsolatos ténykövetkeztetés is logikailag alátámasztott.

[48] A másodfokú bíróság helytállóan döntött, amikor bűncselekmény hiányában felmentette a vádlottat az ellene emelt vád alól és a felmentő rendelkezés jogalapját is pontosan jelölte meg.

[49] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét – a Be. 787. § (1) bekezdésére tekintettel – a Be. 620. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[50] Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség (tanú útiköltsége, és szakértői díj) összegét a törvényszék helytállóan pontosította, mivel azonban azt az állam előlegezte meg, így az ítéltábla a teljesítés módját korrigálta.

[51] A Be. 813. § (2) bekezdése értelmében, ha a vádat pótmagánvádló képviselte, és a bíróság a vádlottat a Be. 566. § (3) bekezdésében meghatározott eset kivételével felmenti, vagy vele szemben az eljárást a pótmagánvádló vádejtése miatt megszünteti, a pótmagánvádló az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől számított egy hónapon belül – jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott meghatalmazott védőjének azon díját és költségét, amely a pótmagánvádló fellépése után keletkezett.

[52] Ugyanezen jogszabályhely (5) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a pótmagánvádlót a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére és az ott felmerült, a (2) bekezdésben meghatározott díj és költség megtérítésére kötelezi, ha a másodfokú bíróság határozata ellen kizárólag a pótmagánvádló fellebbezett, és a harmadfokú bíróság a határozatot helybenhagyja.

[53] A fenti törvényi rendelkezésre figyelemmel a harmadfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott meghatalmazott védőjének a pótmagánvádló fellépése után az elsőfokú eljárásban 2022. február 23. napján 1 óra, 2022. május 27. napján 1 óra, 2022. szeptember 9. napján

1 óra, 2022. november 29. napján 2 óra, 2023. február 7. napján 2 óra, 2023. április 27. napján 2 óra, a másodfokú eljárás során 2023. november 13. napján 3 óra, továbbá a harmadfokú eljárásban 2024. április 18. napján 2 óra időtartamban keletkezett díjára (jelenléti munkadíj, és felkészülési díj) vonatkozólag a megtérítés feltételei fennállnak.

[54] Így ezen összeget, a meghatalmazott védő megtérítési kérelmének helyt adva, azonban eltérő összegben állapította meg az alábbiak szerint.

[55] A terhelt és a meghatalmazott védő, valamint a büntetőeljárásban részt vevő egyéb személyek díjáról és költségéről szóló 19/2018. (VI.28.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése a 813. § (2) bekezdésében meghatározott esetben a meghatalmazott védő a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. §-a szerint megállapított díj megtérítésére jogosult.

[56] A pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII.27.) IM rendelet 7.§ (1) bekezdése szerint a kirendelt védőt az eljárási cselekményen való részvételért az eljárási cselekmény – idézésben vagy értesítésben megjelölt – kezdő időpontja és a kirendelt védő jelenlétének befejező időpontja között eltelt időtartamra, megkezdett óránként a kirendelt ügyvédi óradíj összege illeti meg.

[57] Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése alapján a kirendelt védőt felkészülési díjként az eljárási cselekményen való részvételért eljárási cselekményenként az (1) bekezdés alapján kiszámított díj húsz százalékának megfelelő összeg illeti meg. Továbbá a (3) bekezdés szerint a felkészülési díj ügynként legalább a kirendelt ügyvédi óradíj háromszorosának, legfeljebb a kirendelt ügyvédi óradíj harmincszorosának megfelelő összeg.

[58] Az ítéltábla a védőnek az elsőfokú eljárásban tartott előkészítő ülésen, és tárgyalási napokon, valamint a másod-, és harmadfokú eljárásban a nyilvános ülésen a jelenléte folytán felmerült költséget igazoltnak látta.

[59] Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC törvény 66. § (4) bekezdése, Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény 69. § (4) bekezdése, és Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 66. § (4) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 36. § (8) bekezdése szerinti kirendelt ügyvédi óradíj a 2022., és 2023. évben 6000 forint, míg 2024. évben 7000 forint.

[60] Mindezek alapján az első-, és másodfokú eljárásban 12 óra, míg a harmadfokú eljárásban 2 óra védői díj, valamint ezen munkaórák után járó felkészülési díjat, és Áfa összeget, összesen 135.890 forintban állapította meg.

[61] Ennek megtérítésére a Be. 813. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádló pótmagánvádlót kötelezte közvetlenül Védő1 meghatalmazott védő felé a végzés jogerőre emelkedését követő egy hónapon belül.

Budapest, 2024. év április hó 18. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k.
előadó bíró

Dr. Kováts Katalin s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.8755/2023/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.6/2024/6. számú végzése által 2024. év április hó 18. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év április hó 18. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke